

Johan Poppen klaaide mit toal

Ien achterliggende weken kwam t bericht deur dat Johan Poppen, verslaggever bie 'Winschoder' en n begrip ien kringen van Grunneger schrieverij, nait weer aan t waark kommen zol. Vaste leeders van vrijdagkraant haren zien biedroages ien t plat Boers dou aal n zet laank mist. Ik ook. k Heb 'Winschoder' wel nait, mor Johan was zo vrundelk om mie dij aal week tou te sturen. Doar haar k nait om vragd. Hai zel maind hemmen dat ik ter wat mit kon. En dat haar e goud: dou kraant n moal nait bie post was zoaderdagsmörns en ik doar ongedureg onder was, begreep ik hou bot slim ik mie op t tousturen iensteld haar. Ik belde Johan derover op en hai zol t doalek ien odder brengen zee e. Dag loader haar k kraant dubbeld; kraant doar blikboar wat vertroagen bie oplopen was, en kraant doar Johan extroa multe veur doan haar. Achternoa bleek dat eerste aanwies dat t aans worden zol bie Winschoder kraant. Van dat t aans worden gaat, staait wel vast. Wel der ook veur hom ien plak komt, hai zel t nooit zo doun kinnen as hai. Dij wat ongeduldege menaai van schrieven. Net of verboasde hai hom derover dat t apmoal oetlegd worden mos. Woare puzelstukjes sums, dij biedroages van jow. Benoam as t over n tiedschrift ging, of over n bouk. Hai haar gewoonte ja om zunder oetleg woorden, zinnen, beelden over te nemen en dij ien zien stukjes te braaien. Hai borduurde, zo te reken, verder mit t matrioal dat e onder ogen had haar. Veur n goud begrip mozzen ie hom wel ais twijf of drij moal lezen. Ainks mozzen ie t waark dat e bespreek zulf aal tot joe nomen hemmen. Zo bezain was elk stukje van Johan Poppen n soordege ontdekkensraais, dij ik benijd en mit overgoave aanging. Dou ik dit opschreef, besefde ik dat Johan feileks aal

tiedstieden mitlaip. Wat ik van hom zain heb is van leste poar joar. Ooit zel e, as aankommend verslaggever, t haile verhaal verteld hemmen. Ik denk dat zien stukjes iendikt binnen ientied,- dat e stoaregaan ale ballast overboord gooid het en alleneg t neudegste nog op pepier zette.

Johan Poppen haar oardeghaid ien zien waark. Ploagsteutjes, woordgrapkes. Hai klaaide mit toal. Dat sprong deroet bie wat ter boven zien stukjes te stoan kwam. Bie mie aan muur hangt n artikel van zien haand mit t opschrift: Peter Visser mit toal smui op klaaikloeten. Bepoald gain aledoagse aanhef. Ofstand tot zien onderwaarp was n aandere karaktertrek van verslaggever Johan Poppen. Ofstaand, mor gain onverschilleghaid. Nait oet de hoogte, as aander verslaggevers wel doun. Op òfstand, goud, mor noast joe - n stap of wat bie joe vandoan veur t overzicht. Grunneger mit Grunnegers, mor haitied meneer. Vernoame betrokkenhaid, nuim t zo mor.

Dizze zummer ston, wat mie aanbelange, ien t taiken van Johan zien zaikte.

Nait veul doagen dat ik ter nait bie stilstoan heb.

Onderstoand gedicht is moakt ien julimoand, dou der nog hoop beston op beders chop. t Gedicht het betrekken op miezulf, mor is zeker mit iengeven deur Johan zien toustand.

Hai haar hom, ducht mie, ook aanvullen kind.

t Was mien bedoulen om t gedicht veur te lezen veur radio,- dat hai hom heuren zol. Mog nait zo weden.

Jo Poppen, dij zo'n zet t gezicht mitbepoald het van Grunneger schrieverij, het t ter tou doan en dat muit mie.



Foto: Anne Marie Kamp

▲ Johan Poppen klaaide mit toal...

Ik ston ien schemer

*Ik ston ien schemer op mien bloumterras.
Was wat te doun - ik ston op n verhogen
en wer gewoar hou planten noar mie bogen
mit daauwopschik ien zummeroavendgras.*

*Ik ston doar en van verren kwam t gekras
van vogels dij naauw zichtboar overvlogen.
Wereld was heur en ik ston nait bewogen,
asof ik ain mit dingen worden was.*

*Veur even was ik dat wat mie omringt:
n toenbos diskaant nacht, n boom dij beeft,
n loade vogel dij noar gunders zweeft.*

*Ik was n leegstoand hoes, old en deurleefd,
doar as verstaarkt t geluud ien binnendringt
van liester dij op schostain zit en zingt.*

Peter Visser, Sunt Annen 18-9-1991

WC
28-9-91